

مقدمه

ارزنگ امیرخسروی*

مرور مقدماتی آمارهای طلاق ده‌ساله اخیر کشور

طلاق یک رویداد مهم حیاتی است و از رده رویدادهای مشروط محسوب می‌شود. بدین معنی که پیش شرط وقوع طلاق وقوع رویداد ازدواج است بنابراین مادامیکه عقد ازدواج منعقد نشده باشد، بحث طلاق فاقد مفهوم لغوی است.

انحلال ازدواج دارای پیامدهای متعددی از جمله پیامدهای جمعیتی، اقتصادی و اجتماعی است که این پیامدها نقطه مقابل پیامدهای ازدواج می‌باشند. در بیان علمی طلاق به معنی خروج فرد از جامعه دارندگان همسر است و بنابراین در جهت تقلیل جامعه (در معرض رویداد باروری) عمل می‌کند. در نتیجه وقوع رویداد طلاق به معنی وارد شدن یک عامل بازدارنده (تفییر جمعیت و ترکیب آن و نیز تحولات مربوط به نیازهای جمعیتی و کارکرد آن)، در مجموعه عوامل مؤثر بر این فرایند می‌باشد. این گفته بدین معنی است که بررسی طلاق صرفاً از دید جمعیتی و به ویژه از جنبه سرپرستی، قیمت و یا حضانت اطفال، توجه به بخش کوچکی از این رویداد مهم محسوب می‌شود. همچنین باید توجه داشت که با عطف دیدگاه از خصوصیات بیولوژیک یا زیست شناختی افراد از قبیل سن و جنس و نژاد و... به

*- کارشناس ارشد دفتر آمار و اطلاعات جمعیتی سازمان ثبت احوال کشور و عضو هیئت علمی فصلنامه جمعیت

خاصیتی که شامل روابط اقتصادی یا اجتماعی با افراد یا دستگاه‌ها و مؤسسات می‌شود، ارائه تعریف دقیق از رویداد طلاق پیچیده تر می‌گردد. زیرا که این روابط غالباً متاثر از تأثیر عواملی چون آداب و سنت و قوانین و مقررات جوامع می‌گردد، که از یک جامعه تا جامعه دیگر در حال تغییر است. این وضعیت موجب می‌شود که انجام مطالعات تطبیقی به ویژه در کشوری مثل ایران که مجموعه‌ای از فرهنگ و خرد فرهنگ‌ها را در خود جا داده است با دشواری روپرتو گردد.

اضافه شود که بررسی طلاق در حد تحلیل علمی، برای شناخت عوامل مؤثر، کاری دشوار و خارج از حیطه کار فعلی است و شاید ضرورت تأسیس بنیاد مطالعاتی و تحقیقاتی مجزا برای بررسی مداوم پدیده طلاق و مجموعه عوامل مرتبط، و پیامدهای ذیربسط با آن از موارد قابل بررسی باشد. به ویژه اطلاعات این بررسی نشان می‌دهد که متأسفانه افزایش کمی طلاق بگونه ایست که ضرورت بررسی آن را جهت جلوگیری از انحلال مفهوم خانواده این بنیان اصلی اجتماعی الزام آور می‌نماید.

مأخذ اطلاعات

منابع عمدۀ آماری آنچنانکه شناخته شده است سه منبع عمدۀ (یعنی سرشماری، نمونه گیری و آمارهای حیاتی حاصل از ثبت رویداد) منابع اصلی آمارهای طلاق و ازدواج محسوب می‌شوند. از بین این سه مأخذ، آمارهای این مقاله کلاً از اطلاعات سازمان ثبت احوال کشور اخذ شده است.

مأخذ اولیه تولید اطلاع

در این جا ضروری است، یادآور شود که ثبت رویداد ازدواج قانوناً در حیطه کار قوه قضائیه و واحدهای تابعه و ذیربسط از قبیل سازمان ثبت اسناد و املاک و دفاتر اسناد رسمی

قرار دارد و این دفاتر مؤظف هستند که اعلامیه ثبت رویداد را جهت درج در استناد سجلی به سازمان ثبت احوال و ادارات تابعه ارسال نمایند. در بررسی آمارهای طلاق نخستین مسأله مربوط به کمیت رویدادها است و طبعاً پاسخگوئی به این سؤال که چه تعداد از ازدواج‌ها و طلاق‌ها به سازمان ثبت احوال گزارش می‌شود امری دشوار است. زیرا که چهارچوب مطمئن و مورد قبول و به هنگام شده ای وجود ندارد. در واقع برای هر متخصصی یافتن پاسخ سؤال مذکور که تعیین کننده سطح کامل پوشش ثبت رویداد است به یک دشواری لایحل تبدیل می‌گردد. زیرا که تاکنون در این زمینه کاری انجام نشده است. این مقوله شاید معلوم عمومیت سنتی ازدواج و تبدیل آن به یک هدف نهائی زندگی بوده باشد. بدین معنی که حتمیت وقوع این رویداد و قلت تعداد طلاق‌ها و عدم اثربنیت ازدواج از شرایط اقتصادی - اجتماعی جامعه در دوره‌های ماقبل موجبات بروز نیاز به بررسی طلاق‌ها و تبدیل آن به یک مشغله ذهنی را در محاق قرار داده بود. به عبارت دیگر ازدواج و طلاق در جامعه از چنان وضعیتی برخوردار بود که هرگز بحث تعویق ازدواج بخاطر مسائل و مشکلات اقتصادی و اجتماعی و یا عدم تحقق آن قابل طرح نبوده و زوجین خود را با شرایط دشوار زندگی سازگار دیده بودند. بنابراین حدود انتظارات و توقعات در حد روای متعارف جامعه برای زوجین طرح و تعیین می‌شده است. پس نه قوه قضائیه و نه سازمان ثبت استناد و املاک ضرورتی به تدوین چهارچوب درست کار نمی‌دیدند به ویژه اینکه طی قرون متمادی این ضرورت تحت تأثیر آداب و سنن این جامعه (سازگار با فقر عمومی و ملتهب از نوسانات امنیتی و عدم ثبات اجتماعی) قرار داشته است. پس انتظار دستیابی به یک چهارچوب مطمئن به زمان دیگری موكول می‌شود به این امید که با اجرای طرح ساماندهی آمارهای حیاتی بتوان به این دشواری فائق آمد.

تعريف رویداد

نظام رده بندی جمعیت برحسب وضعیت همسرداری از یک جامعه تا جامعه دیگر متغیر است و به قوانین و مقررات جاری و نیز آداب و رسوم ملل بستگی دارد، تلاش‌های متعددی

بعمل آمده تا در استفاده از کلمات به مفاهیم مشترک دست پیدا کنند. ثمره این تلاش ها در توصیه های سازمان ملل متعدد و توصیه های بخش جمیعت این سازمان برای سرشماری سال ۱۹۷۰ منعکس شده است. برطبق توصیه های مذکور جمیعت از نظر وضعیت همسرداری در چهار رده زیر قرار داده شده اند.

الف) هرگز ازدواج نکرده

ب) دارای همسر

ج) بیوه شده و مجدداً همسر اختیار نکرده

د) طلاق گرفته یا داده و ازدواج نکرده

حالت دیگری که در نظر گرفته شده شامل کسانی است که ازدواج کرده اند ولی قانوناً از یکدیگر جدا زندگی می کنند و بالاخره حالت محتمل دیگر مربوط به کسانی است که وضعیت همسرداری آنها گزارش نشده است.

برطبق مندرجات نشریه «اصولی برای یک نظام آمارهای حیاتی»

Principles for a vital statistics system

ازدواج به معنی «پیوند قانونی دو شخص از دو جنس مخالف»

(the legal union of persons of opposite sex)

بوده و تعریف طلاق بصورت زیر ارائه شده است: «طلاق عبارتست از انحلال نهائی و قانونی یک ازدواج، یعنی جدائی زن و شوهر براساس حکم دادگاه است که به هر دو آنها حق قانونی و یا مذهبی ازدواج مجدد را براساس قوانین هر کشور می دهد»

دو عامل عمده مندرج در این تعریف از جمله محدودیت ها و نارسائی های تعریف طلاق محسوب می شوند و در آمار طلاق اثربار است که عبارتند از:

الف) صدور نهائی حکم طلاق

ب) درج اجازه ازدواج مجدد در حکم

هدف این محدودیت ها ظاهراً تفکیک احکام بدوی از احکام نهائی در مورد طلاق است بعبارت دیگر صدور حکم طلاق در مرحله بدایت ممکن است که مورد اعتراض یک یا هر دو طرفین قرار گیرد و در نتیجه صدور حکم در این مرحله احتمالاً منجر به جدائی نمی شود. علاوه بر این در دست داشتن مجوز طلاق به معنی پایان قطعی زندگی مشترک و جدائی زن و شوهر نیست. نکته دوم مربوط است به قید صدور اجازه ازدواج مجدد. بدیهی است که می توان شواهد ناهماهنگی بین تعاریف بین المللی و وضعیت موجود در ایران را ملاحظه نمود. بدین ترتیب که حتی صدور حکم نهائی طلاق به معنی وقوع طلاق نیست بلکه ممکن است که پس از صدور رأی دادگاه تحت تأثیر عوامل مؤثر دیگر از قبیل خویشاوندی، ریش سفیدی، مشکلات ناشی از حضانت اطفال و عوامل متعدد دیگر زمینه بروز وقهه در اجرای حکم فراهم گردد. ثانیاً در ایران طبق موازین شرع امکان صدور طلاق رجعی وجود دارد و هر طلاقی «باين» محسوب نمی شود و بدیهی است که اگر حکم طلاق رجعی صادر شده باشد، زوجین پس از ثبت رسمي طلاق در محضر می توانند با مراجعت به دفتر استناد رسمی و اعلام انصراف از طلاق و آمادگی برای بازگشت به زوجیت به حالت همسرداری برگردند. ثانیاً این وضعیت از نظر آماری موجب افزایش سعودی آمار طلاق و ازدواج خواهد شد. در مورد عامل دوم نیز پر واضح است که صدور حکم ازدواج مجدد برای مردان در اسلام محدود و منوط به طلاق همسر قبلی نیست بلکه تحت شرایط معین قانونی مرد می تواند بیش از یک همسر داشته باشد. بدین ترتیب تناظر یک به یک بین رویدادهای ازدواج و طلاق و تعداد مردان ازدواج کرده یا طلاق داده (گرفته) برقرار نخواهد شد و این مبحث تنها در مورد کشورهایی که از قانون تک همسری تعییت می کنند مصدق خواهد داشت.

فسخ - فسخ نکاح موجب جلوگیری از شروع زندگی مشترک میگردد. در حالیکه طلاق از تاریخ صدور حکم و ثبت آن در دفتر استناد رسمی به زندگی مشترک پایان می دهد. در واقع می توان فسخ نکاح را به مفهوم از اعتبار ساقط کردن عقد ازدواج تلقی کرد که باز هم توسط مراجع قانونی انجام می شود.

تفاوت زمانی بین عقد ازدواج و انحلال یا فسخ آن با جدائی عملی زن و شوهر:

مورد دیگری که در آمارهای ازدواج و طلاق باید مورد توجه قرار گیرد وجود احتمالی تفاوت زمانی بین جاری شدن صیغه ازدواج یا طلاق و آغاز پیوند زوجین یا پایان آن می باشد. بدین ترتیب که زمان عقد شرعی ازدواج می تواند مقدم بر پیوند، تقریباً همزمان با پیوند یا مؤخر بر آن باشد. وضعیت مشابه در مورد طلاق مصدق دارد و احتمال می رود که گستین پیوند قبل از صدور حکم طلاق و جاری شدن صیغه طلاق یا تقریباً همزمان با آن و یا حتی مدت‌ها بعد از آن بوده باشد. این وضعیت موجب می شود تا کسانی که عملأ در وضعیت های همسرداری و بی همسری بر اثر طلاق قرار ندارند، از نظر قانونی در این رده ها قرار گیرند. متأسفانه تاکنون بررسی مشخصی که بتواند تغییرات فاصله زمانی بین صدور حکم طلاق و جدائی زن و شوهر از یکیگر را اندازه گیری نموده باشد ملاحظه نگردید. همچنین در مورد زمان آغاز اختلاف زوجین و فاصله آن تا مراجعة به مراکز قضائی ذیربط و طول مدت مصروفه در این مراکز تا صدور طلاق و نیز تفاوت بین شکایات و احکام صادره یا به عبارت دیگر آمار انصراف ها و اصلاح ذات البین ها و نظایر اطلاعی در دست نیست. در حالیکه از نظر توجه به تحکیم مبانی خانواده و اجتماع، بررسی موارد مذکور حائز اهمیت بوده و اثربدار هستند. این عوامل می باید در کنار عوامل مؤثر بر اختلافات زوجین نظیر عوامل اقتصادی، فرهنگی، آموزشی، شغلی و... که هریک در جای خود از نکات حائز اهمیت در مطالعه طلاق (از دید اجتماعی) هستند مورد بررسی همزمان و توأم قرار گیرند. ولی پائین بودن تعداد و نسبت طلاق ها در ماقبل زمینه ساز افزایش عوامل اغراض در بررسی تحلیلی طلاق گردیده است.

کاربردهای آمارهای طلاق

بخش اعظم آنچه که در مورد ازدواج گفته می شود در مورد طلاق نیز مصدق دارد. آمارهای طلاق در مواردی چون تحلیل تعداد افراد دارای همسر، بررسی و مطالعه خانواده و افراد غیر منسوب خانوار کاربرد دارد. البته طلاق یک عامل مهم در تحولات برخی از

مؤلفه های اجتماعی است ولی هیچ مؤلفه اجتماعی ضرورتاً در اثر طلاق نابود یا ایجاد نمی شود. از این رو که یک فرد بی همسر در اثر طلاق ممکن است که با فاصله زمانی اندک مجدداً ازدواج کرده و به ایجاد یک زوج جدید مساعدة نماید و در واقع به تأسیس خانواده خود اقدام کند یا مجدداً به مرحله سرپرستی و قیومت یا حضانت اطفال نائل شود یا سکونت گاه و خانوار جدیدی بدست آورد.

آمارهای طلاق تأثیر غیرمستقیم و معکوسی در تحلیل باروری دارد. قابل پذیرش است اگر گفته شود که طلاق حداقل بصورت موقت، دوران در معرض بارداری قرار گرفتن فرد را خاتمه می دهد. سنجه های خالص باروری زناشوئی احتمالاً تعداد سنتات زندگی مشترک در دوران باروری را لحاظ خواهند نمود. شاخص هائی چون (نرخ باروری ویژه سن)، یا (نرخ باروری ویژه دوره) برای ازدواج های بار اول و سایر ازدواج ها متفاوت خواهند بود. سطح و روند طلاق ها در بررسی های مربوط به مرگ و میرها و مهاجرت ها مؤثرند. نرخ های مرگ (ویژه سن - در سن)(Age for-age) افراد بی همسر در اثر طلاق نسبتاً بالا هستند و اخیراً مشخص شده است که این گروه آشکارا تمایل و رغبت بیشتری به مهاجرت دارند.

تمایل جامعه شناسان به بررسی پدیده طلاق از جنبه هائی چون شاخص پایداری ازدواج (index of marital stability). ساماندهی نیازهای زندگی، درمان عاطفی افراد جدا شده و حضانت اطفال خانواده های شکسته شده و دریافت کمک برای افراد و شاید تشکیل مجدد خانواده نشأت می گیرد. زنان مطلقه غالباً ضرورت ورود یا ورود مجدد به بازار کار را حس می کنند تا بدبینو سیله از تأمین یا پشتیبانی اقتصادی برخوردار گردند. یک مرد همسر طلاق داده با مسئولیت مضاعف روبرو است. او باید از همسر و فرزندان قبلی خود و نیز خانواده جدیدش پشتیبانی مالی و اقتصادی بعمل آورد و علاوه بر این نسبت به تأمین احتیاجات مالی خود نیز ناگزیر می باشد.

برخی از موارد مذکور برای اقتصاددانان نیز جالب توجه است. به اضافه اینکه تحلیل گران بازار یابی به پیامدهای طلاق در تعداد و ترکیب، نیازها و منابع مالی واحدهای مصرف کننده نیز علاقمندی نشان میدهند. هنگامی که طول مدت همسرداری با طلاق قطع می شود دارای پیامدهای جمعیت شناختی و جامعه شناختی مهمی است. زیرا که موجب اندازه گیری طول مدت همزیستی این خانواده ها یا خرد خانواده ها بعنوان یک واحد جمعیتی یا اجتماعی می گردد.

محدودیت های آمارهای طلاق

آمارهای طلاق تقریباً با همان محدودیتی هایی روبرو هستند که آمارهای ازدواج روبروست و رده بندی های انجام شده برای طلاق در رده بندی های کلان قوه قضائیه حتی این محدودیت ها را افزایش داده و آنها را از حالت معنی دار بودن برای جمعیت شناسی خارج می سازد. بعنوان مثال اگر ۸۵ درصد یا بیشتر علل طلاق در یک رده یعنی (اختلاف اخلاقی) خلاصه شود، بعيد است که این رده بندی یک بعدی بتواند کاربردی در مطالعات تحلیلی جمعیت شناختی پیدا کنند. علاوه بر این همچنانکه قبلأ یادآور شد، ازدواج های شرعی و اقرار نامه ای هنوز هم (البته در مقیاس کوچکتر) در جامعه متداول هستند. بدیهی است که اطلاعات درج این نوع ازدواج ها و اتحال آنها در اطلاعات اعلامیه های ازدواج و طلاق نیازمند تجدیدنظر می باشد. زیرا اطلاعات مندرج در این اعلامیه ها بهیچوجه پاسخگوی نیازهای فعلی نیست. حتی اطلاعات ابتدائی نظیر اقلام و ارزش جهیزیه و مبلغ و نوع مهریه، وضعیت پرداخت (مقدم صداق) مهریه، هزینه نگهداری اطفال و نظایر اینها در اعلامیه های فعلی طلاق درج نمی شوند. یک نقضیه مهم دیگر که قبلأ مورد اشاره قرار گرفت، نبود چهارچوب درست آماری است و این امر یک دشواری جدی در زمینه آمارهای ازدواج و طلاق محسوب می شود.

محدودیت های آمارهای ازدواج و طلاق به نکات مذکور محدود نمی گردد، در واقع وضعیت تولید آمارهای این دو رویداد یک زمینه کاملاً بکر تولیدات آماری را تشکیل می دهد. در مورد رفع نواقص شاید برخی از نقایص که ناشی از مسائل درون سازمانی است از قابلیت حل و فصل راحت تری برخوردار گردد تا مسائلی که نیازمند همکاری دستگاه های دیگر است. بعنوان مثال کمبود دفاتر ازدواج و طلاق در برخی از استانها نظیر استان ایلام کاملاً ملموس و محسوس است و اصلاح آن از امکانات بالقوه و بالفعل سازمان ثبت احوال کشور خارج می باشد. در برخی استانهای دیگر نیز مانند استانهای هرمزگان و سیستان و بلوچستان این نارسائی وجود دارد. بدیهی است که در سطح شهرستان این نارسائی ملموس تر می گردد و حتی برخی از شهرستانهای استانهای مذکور کلاً فاقد دفتر ازدواج و طلاق می باشند. ولی برطرف کردن این نقیصه مستلزم تهیه مقدمات آن از طرف قوه قضائیه و سازمان ثبت اسناد و املاک می باشد. بالطبع اینها تنها زمینه های بروز نقایص برونق سازمانی آمارهای ازدواج طلاق نیستند. بعنوان شاهد می توان به وضعیت ازدواج ایرانیان با خارجیان اشاره نمود. این ثبت رویدارها، در مورد کسانیکه مایل به تغییر ملیت خود نیستند، دشواری ایجاد می کنند. این وضعیت به ویژه در مورد زنان ایرانی ازدواج کرده با خارجیان غیر مسلمان با دشواری مضاعف روبرو است. به ویژه اینکه قانون جمهوری اسلامی ایران تابعیت مضاعف را نپذیرفته است.

آمار ازدواج و طلاق در بین اقوام و مذاهب

از نظر آماری در حال حاضر کمتر اطلاعاتی در مورد ازدواج های درون گروهی و برونق گروهی تولید می شود. هر چند که بحث قومیت در ایران تضعیف شده است ولی هنوز هم می توان در مناطقی چون ترکمن صحرا، طالش، مازندران شرقی، کردستان، خوزستان و

سیستان و... برخی از موانع را در مسیر ازدواج های برون گروهی برشمرد. بعبارت دیگر ازدواج برون گروهی در این مناطق متداولتر است ولی در مورد تأثیر قومیت در طلاق و تفاوت احتمالی قومیت در میزانهای طلاق هیچ اطلاعی گردآوری و منتشر نمی شود و همچنین آمارهای مربوط به ازدواج و طلاق بین پیروان مذاهب و بویژه مذاهب اسلامی تولید نمی گردد تا بتوان برمبانی آنها اطلاعاتی ارائه نمود. پیش‌بیش می دانیم که ازدواج یک مرد مسلمان با یک زن غیر مسلمان امکان پذیر است ولی عکس این وضعیت مجاز نیست. اما در مورد ازدواج بین پیروان مذاهب مختلف اسلامی محدودیتی ذکر نشده است. گو اینکه نبود محدودیت ها و موانع به معنی پذیرش و استقبال عامه مردم نیست. در هر حال می توان پیش فرض وجود نرم های اجتماعی بازدارنده در مورد ازدواج بین پیروان مذاهب اسلامی را مطرح کرد، ولی بدست آوردن آمار و اطلاعات مربوطه چه در مورد شیوع و توسعه ازدواج و چه رواج و تداول طلاق بین گروه های مذهبی در حال حاضر بدلیل عدم تولید آنها امکان پذیر نیست.

موارد مربوط به تفاوت طبقاتی

علیرغم تضعیف زمینه هائی چون قومیت و... بی تردید تفاوت طبقاتی از مواردی است که به سرعت در کل جامعه در حال افزایش است. بویژه تفاوت های درآمدی و اقتصادی که شکاف فرازینده آن، هم در سطح یک جامعه و هم در بعد جغرافیائی، قابل ملاحظه است. بررسی های قبلی نشان داده است که امکان وقوع ازدواج در بین طبقات اجتماعی هرچند ناچیز وجود دارد ولی غالب این ازدواج ها به طلاق منجر می شوند. در حال حاضر چون آمارهای مورد نیاز این قبیل بررسی ها تولید نمی شود، امکان اظهار نظر در این زمینه محدود به بررسی قبلی است.

عوامل مؤثر در تحلیل طلاق

اغلب متغیرهای جمعیتی و اقتصادی - اجتماعی مطرح شده در مطالعات جمعیت شناختی را می‌توان در بررسی و تحلیل طلاق مورد توجه قرارداد. این متغیرها اعم از اینکه بعنوان یک متغیر (پیش‌بینی کننده) یا متغیر (تنظیم کننده) در نظر گرفته شوند، در این بحث دخیل هستند. بدین ترتیب نرخ‌های طلاق را می‌توان بر حسب سن، جنس، قومیت، نژاد، زادگاه، زیستگاه، وضعیت قبلی همسرداری، مهاجرت، شغل، سطح تحصیلات، مذهب، شرایط جهانی و غیره محاسبه نمود. نسبت جنسی (در جامعه در معرض رویداد ازدواج) نیز می‌تواند در نرخ طلاق موثر باشد، همچنین می‌توان طلاق را در ارتباط با باروری، مرگ و مهاجرت بین المللی یا داخلی مورد مطالعه قرارداد. حتی تفاوت‌ها در مقررات و قوانین و عادات و رسوم باید در محاسبه و تجزیه و تحلیل لحاظ شوند. بررسی سری زمانی و نوسانات فصلی رویدادها و انجام مطالعات تطبیقی بین مناطق و استانها نیز از جمله زمینه‌های مطالعه محسوب می‌شوند.

نرخ خام طلاق

ساده‌ترین و رایج‌ترین سنجه‌های طلاق و انحلال ازدواج نرخ خام طلاق است. این نرخ بصورت تعداد طلاق به ازاء هر ده هزار یا هزار نفر جمعیت محاسبه می‌شود.

در بیان ریاضی داریم:

$$d = \frac{D}{P} \times K$$

که در آن:

d = نرخ خام طلاق

D = تعداد طلاق‌های بوقوع پیوسته در طول یک سال شمسی در یک جامعه

P = جمعیت میان دوره‌ای در همان جامعه مورد بررسی است.

در مورد کشور ایران همچنانکه در جداول شماره ۱ و ۲ آورده شده است، نرخ طلاق در حال افزایش است. همچنین مرور این جداول نشان می دهد که از نظر کمی تعداد طلاق ها در کل کشور در سال ۱۳۷۱ بالغ بر ۳۳۹۸۳ فقره گزارش شده است. تحولات بعدی تعداد رویدادها تا سال ۱۳۷۹ در جداول مذکور ارائه شده است و ملاحظه می شود که تعداد طلاق ها در سال ۱۳۷۹ جمعا به ۵۳۷۹۷ رویداد بالغ گردیده است و این تغییر حاکی از افزایشی بیش از افزایش نسبی جمعیت است.

تفاوت های استانی در تعداد و نرخ های خام طلاق

نرخ طلاق در کل کشور طی سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۹ از $6/3$ در ده هزار به $8/5$ در ده هزار افزایش یافته است . با توجه به اینکه نرخ خام طلاق یک شاخص متصرفکز است افزایش ۲۵ درصدی در نرخ طلاق حائز اهمیت است و باید توجه داشت که یک رکورد یا پیشینه بی سابقه در تاریخ تحولات طلاق کشور محسوب می شود. (رجوع شود به جدول شماره ۱) درین استانهای کشور استان تهران متاسفانه جایگاه نخست را در تعداد طلاق های ثبت شده کشور بخود اختصاص داده است. تغییرات نرخ طلاق در این استان پر جمعیت کشور از $10/6$ در ده هزار به $15/2$ در ده هزار طی دوره ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۹ بالغ شده است و تعداد طلاق های استان تهران نیز از $10,977$ رویداد ثبت شده در سال ۱۳۷۵ به سرعت به $16,224$ رویداد در سال ۱۳۷۹ افزایش یافته است (نمودار شماره ۱ نشان دهنده تغییرات نرخ طلاق در تهران و پنج استان رده اول با کل کشور می باشد).

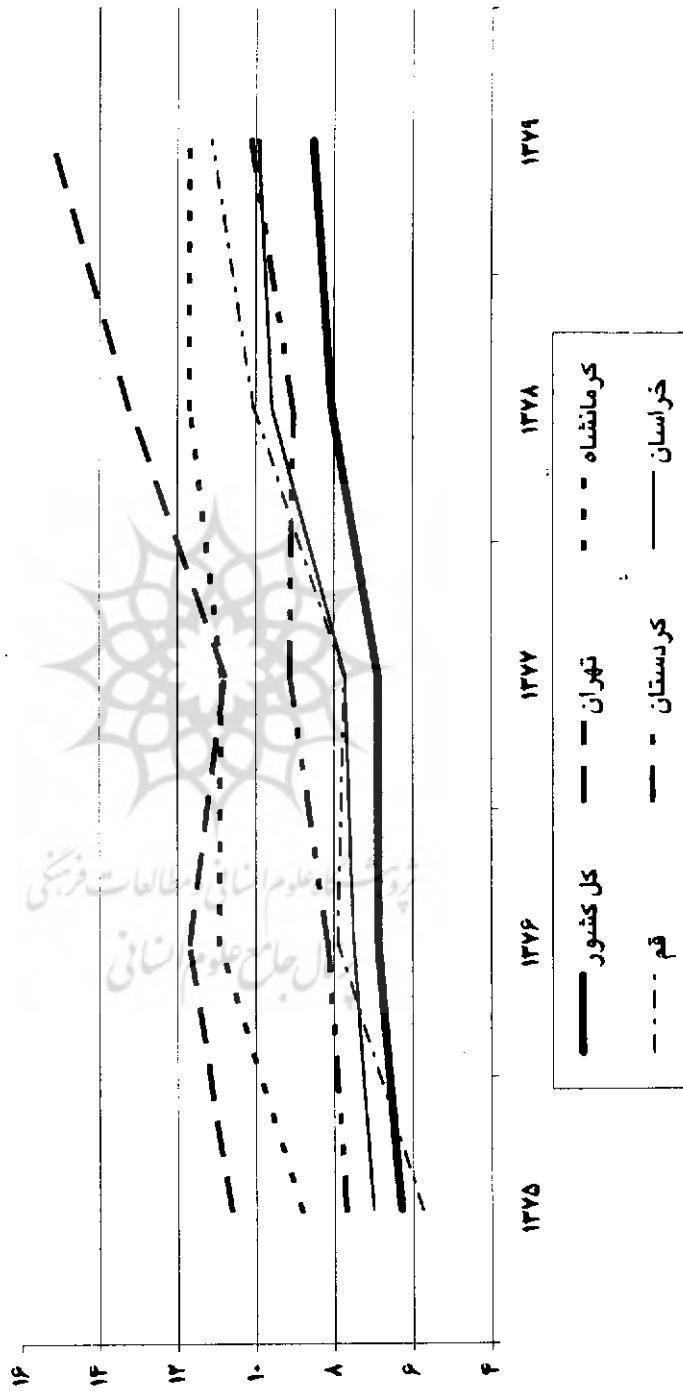
در سال ۱۳۷۹ پس از استان تهران به ترتیب استانهای کرمانشاه و قم با نرخ های $11/69$ در ده هزار و $11/13$ در ده هزار در رده های دوم و سوم قرار داشته اند. بالا بودن میزان طلاق در کرمانشاه مسیویق به سابقه است، ولی افزایش سریع طلاق در شهر مذهبی قم پدیده جدیدی است که نیازمند تأمل است. در استان اخیر نرخ طلاق از $5,74$ در

جدول ۱: العداد و درج طلاق های ثبت شده در کل کشور در سالهای مختلف بر حسب استان

۱۳۷۴			۱۳۷۵			۱۳۷۶			۱۳۷۷			۱۳۷۸			سال	
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
۸۵۴	۵۳۷۹۷	۸-۵	۵-۱۷۹	۶۸۹	۶۷۲۹۱	۶۸۷	۶۱۸۱۶	۶۲۰	۳۷۸۱۷	کل کشور						استان
۵۲۵	۱۸۶۱	۸۲۸	۲-۲۶	۵۸۳	۱۹۸۵	۵۲۲	۱۷۸۹	۵۱۴	۱۷-۹	آذربایجان شرقی						
۴۷۲	۱۷۹۶	۶۲۹	۱۶۰۷	۶-۲	۱۵۶۲	۵۵-	۱۶-۷	۶۱۵	۱۵۳۴	آذربایجان غربی						
۶۴۱	۷۹۶	۵۳۷	۵۳۸	۶-۳	۳۸۸	۲۵۷	۲۵۰	۲۹-	۴۵۵	اردبیل						
۷۷۶	۲۱۲۹	۷۹۰	۲۱۹۹	۶۵۲	۲۶-۲	۵۸۵	۲۳۱۳	۵۸۲	۲۲۸۵	اصفهان						
۱۸۵	۹۳	۱۰۰	۷۸	۱-۷۲	۸۷	۱۴۶	۲۲	۱۷-	۸۳	بلام						
۸۱۹	۵۳۶	۵۵۹	۵۱۰	۵۲۹	۶۶-	۵۵۷	۴۱۹	۴۲۶	۴۱۷	بوشهر						
۱۰۲۴	۱۶۷۲۸	۱۲۲۳	۱۶-۹۰	۱-۶۶	۱۱۲۳۸	۱۱۷-	۱۲۲۱۱	۱-۸۱	۱۰۷۷	تهران						
۲۷۹	۲۲۶	۲-۸	۱۶۵	۲۵-	۱۹۷	۲۲۷	۱۸۶	۲-۰۲	۱۰۵	چهارمحال و بختیاری						
۹۹۲	۵۳۶۲	۹۰۸	۶-۰۴	۷-۷۹	۲۸-۲	۷۰-	۲۰۹۸	۷-	۴۲۴	خراسان						
۵۳۸	۲۱۶۱	۵۱۲	۲-۰۱	۰۳۹	۲-۲۳	۰۳۶	۲-۲۷	۳۸۶	۱۸۱۵	خوزستان						
۵۸۲	۵۰-	۷۱۲	۵۵۷	۶۶۱	۶-۷	۶۷۳	۶۲۲	۵۳۶	۴۸۱	زنجان						
۵۶۲	۷۹۷	۳۴۲	۳۸۲	۶۵-	۲۲-	۵۰-	۲۰۲	۴-۰۲	۲۰۲	سمنان						
۲۲۵	۳۷۲	۰۳۲	۹۷۲	۲۸۲	۲۷۷	۲۲۳	۲۹۴	۱۵-	۴۰۹	سیستان و بلوچستان						
۱-۲	۷۷-	۷۰۷	۱۹۸	۹۲۸	۹۲۸	۹۰۰	۰-۹	۱۹۶۹	۰-۱۶	فارس						
۶۱۶	۶۲۱	۳۴۷	۳۴۲	۵۹۷	۵۹-	۶۷۹	۶۲۵	۴۷۶	۴۶۱	قزوین						
۱۱۱۳	۹۹۲	۱-۰-۲	۸۸۶	۷-۷۰	۶۷۶	۷۹۳	۶۸۲	۰-۷۶	۴۹-	قم						
۱۰۱۲	۱۶۲۳	۹-۰۲	۱۴۹۰	۹-۱۶	۱۷۶۸	۸-۱۶	۱۱۱۲	۲۸۹	۱-۰۴	کردستان						
۵۸۷	۱۱۶۷	۵۰۸	۱۱۰	۵۲۲	۱۱-۶	۵۲۵	۱۱۹۲	۸۹۱	۹۸۵	کرمان						
۱۱۹۹	۲۱۷۲	۱۱۶۷	۲۱۰	۱-۱۰	۱۹۷۸	۱-۹۳	۱۹۶۹	۱۱-	۱۰۶۶	کرمانشاه						
۷۰۲	۷-۰	۴۷۶	۲۱۶	۷-۹-	۱۸۲	۲۰۶	۱۲۷	۲-۱۲	۱۲۷	کهگیلویه و بویراحمد						
۴۹۱	۹۹۱	۲۱۹	۳۴۴	۲۲۲	۳۴۹	۲۱۶	۳۰۸	۴-۹	۴۴۱	گلستان						
۶۶۱	۱۰۳۶	۹۷۰	۱۰۰۰	۰۲۳	۱۳۲۹	۵۷۲	۱۳۹۸	۷۷۷	۱۲۴۲	کیلان						
۶۴۲	۱۱۶۲	۹-۰۲	۱۱۶۰	۶۴۵	۷-۰۵	۶۲۱	۱-۰۰	۵۲۶	۴۶۵	لرستان						
۶۶۷	۲۱۲۸	۸--	۲۱۲۷	۶۹۱	۱۸۲-	۶۰۲	۱۷۱۲	۰-۹۲	۱۰۶۰	مازندران						
۸۰۳	۱-۰۷	۷۹۶	۱-۰-۶	۶۲۲	۷۹۳	۸۴۶	۱-۰۵	۲۵۶	۴۲۷	مرکزی						
۷-۹	۸۱۶	۶۴۶	۷۱۰	۶۹۶	۶۶۲	۵۲۸	۵۹۲	۳۸۶	۴-۸	همزگان						
۸۵۳	۱۶۹-	۸۴۴	۱۶۶-	۷۱۱	۱۳۱۸	۷۲۶	۱۴۸۵	۶-۰-۵	۱-۱۶	همدان						
۲۲۲	۲۵۶	۲۸۵	۲۲۱	۲۶۲	۲-۱	۲۲-	۲۵-	۲۹۶	۲۲۳	بزد						

نحوه اول:

تغییرات فوج طلاق در پنج استان رده اول در سال ۱۳۷۹ او کل کشور بر حسب سال

ده هزار در سال ۱۳۷۵ به ۱۱/۱۲ در ده هزار در سال ۱۳۷۹ بالغ گردیده است.

در بین استانهای کشور نرخ طلاق در استان کوچک و مرزی ایلام با ۱/۸۵ در ده هزار، پائین ترین سطح را بخود اختصاص داده است. استانهای سیستان و بلوچستان و چهارمحال بختیاری با نرخ های ۲/۲۵ و ۲/۷۹ در ده هزار در رده های ماقبل ایلام قراردارند و نشان میدهدند که کماکان قبیح طلاق در این جوامع به قوت خود باقی است و به همین دلیل خانواده ها از استحکام بیشتری برخوردارند.

بالا بودن میزان طلاق در تهران که مسبوق به سابقه هم هست بدلیل بالا بودن حجم جمعیتی استان و موقعیت عمومی آن در کشور بعنوان شهر مرکز و یک شهر اثر گذار مستلزم بررسی جداگانه است. بررسی روند تحولات طلاق تهران از نظر شاخص تغییرات آن و نسبت تعداد ازدواج ها به طلاق ها مجموعاً مؤید وضعیت فوق است. همچنانکه در بالا گفته شد دامنه تغییرات نرخ طلاق از ۱/۸۵ در ده هزار برای استان ایلام تا ۱۵/۲۴ در ده هزار در تهران طی سال ۱۳۷۹ در نوسان بوده است. ولی موقعیت استانهای اول و آخر در بررسی سنواتی پنج ساله اخیر حفظ شده است. همچنین موقعیت استان کرمانشاه بعنوان استان دوم از نظر بالا بودن نرخ طلاق یک استثناء محسوب میشود. ولی رتبه سایر استانها در سالهای دیگر اندکی جایجا شده است. بعنوان مثال استان سیستان و بلوچستان که از نظر نرخ طلاق در سال ۱۳۷۹ در رده ماقبل آخر قرارداشته است در سال ۱۳۷۸ به رده هفتم از آخر صعود کرده است. همچنین در مورد استان قم که در سال ۱۳۷۹ در رده سوم از نظر نرخ طلاق قرار داشته است با مرور جدول شماره ۱ ملاحظه میشود که مثلاً در سال ۱۳۷۷ نرخ طلاق در این استان ۷/۷۵ در ده هزار بوده که در رده استان خراسان (با ۷/۷۳ در ده هزار) قرارداشته است و بعد از استان های تهران و کرمانشاه و کردستان در رده چهارم قرارگرفته بوده. همین استان در سال ۱۳۷۵ با نرخ طلاق ۵/۷۴ در ده هزار حتی از میانگین کل کشور که نرخ آن ۶/۲۰ در ده هزار بوده پائین تر قرارگرفته است و از نظر رده بندی استانها بر حسب نرخ طلاق در رده نهم جای داشته است. بدین ترتیب ملاحظه می شود که

استان قم بسرعت در حال نزدیک شدن به رده اول است و افزایش نرخ طلاق استان مذکور در رده محدود استان هائی است که بسرعت در تعقیب استان تهران قرار دارند.

تطبیق ازدواج ها و طلاق ها

یک روش دیگر بررسی طلاق برقراری رابطه بین ازدواج ها و طلاق ها می باشد. این کاربه طرق مختلف امکان پذیر است که اهم آنها عبارتند از :

الف - بررسی طلاق در جامعه در معرض رویداد

ب - بررسی طلاق در بین ازدواج های یک جرگه (cohort) *

ج - بررسی و تطبیق ازدواج ها و طلاق های یک مقطع زمانی با یکدیگر.

د - محاسبه احتمال طلاق ها بر مبنای سن یا طول مدت همسرداری.

در هر حال منتب ساختن طلاق ها به همان ازدواج ها که در رده مطالعات جرگه ای قرار دارد ممکن است در مواردی با یک وضعیت استثنایی روبرو شود. بدین ترتیب که اعضاء یک جرگه بدلیل گشایش اقتصادی یا مشکلات اقتصادی اقدام به جدائی و طلاق نمایند یا انجام آن را موقتاً به تأخیر اندازن و لی بدیهی است که پس از سپری شدن آن دوره خاص مالی، هجوم برای طلاق و جبران تأخیر باشد دنبال میشود . نظری این وضعیت رامی توان در زمان جنگ نیز ملاحظه نمود. بدین ترتیب که در زمان جنگ بدلیل محدودیت فرصت ازدواج و پائین بودن احتمال همسر یابی ممکن است که اقدام به طلاق به تأخیر افتد ولی با پایان گرفتن جنگ و بهبود بازار ازدواج ، این تأخیر در طلاق، با هجوم برای جدائی جبران می گردد.

* Methods and Materials of Demography vol2 p(570)

سازمان ملل متحد از اصطلاح نرخ خام تعديل شده (Modified Crude Divorce Rate) استفاده کرده تا نرخ های طلاق را بر مبنای ازدواج ها و زوج های دارای همسر محاسبه نماید. محاسبه این شاخص بدلیل عدم دقت در تعداد و ارقام مخرج کسر با دشواری همراه است. رابطه مورد نظر در بیان ریاضی بصورت زیر است:

$$d_{mar} = \frac{D}{P_m^{m(orf)}}$$

در رابطه فوق:

d_{mar} = نرخ طلاق در بین دارندگان همسر

D = تعداد طلاق رویداده در طی یک دوره زمانی مثلاً یک سال

$P_m^{m(orf)}$ = تعداد جمعیت مرد دارای همسر

P'_m = تعداد جمعیت زن دارای همسر می باشد.

در هر حال بدلیل محدودیت اقلام اطلاعاتی در اینجا امکان مناسب کردن طلاق ها به جرگه مربوطه میسر نیست و ناگزیر نسبت تعداد ازدواج ها به طلاقها محاسبه شده است. مقدمتاً جهت تسهیل کار، تعداد و نرخ ازدواج های کل کشور به تفکیک استان و سال در جداول شماره ۲ و ۴ و ۵ ارائه شده است.

مرور اطلاعات این جداول حاکی از اینست که جز در مورد استانهایی که مشکل ایجاد دفتر استان ازدواج و طلاق در آنها حل نشده است (مانند ایلام و سیستان و بلوچستان) در بقیه استانها نرخ های خام ازدواج به یکدیگر نزدیک است و بعبارت دیگر بدلیل عمومیت ازدواج نرخ های ازدواج استانها در محدوده معینی در حول و حوش میانگین، مرکز گردیده است. از طرف دیگر بررسی سری زمانی نرخ های ازدواج حاکی از تغییرات اندک سنواتی است که احتمالاً این تغییرات نیز با عملکرد آماری ادارات کل استانها مرتبط می باشند. علی ایحال نرخ خام ازدواج در سالهای ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ در حدود ۱۰ در هزار

** United Nations Hand Book of Vital Statistics Methods p.195

جدول ۳: تعداد و نرخ ازدواج های ثبت ملده در کل کشور در سالهای مختلف بر حسب استان

استان	سال	تعداد	نرخ در ۱۰۰۰								
کل کشور		۲۷۹۲۶۴	۸.۰	۵۱۱۴-۱	۸.۲	۵۳۱۸۹-	۸.۶	۶۱۱۵۱۹	۹.۸	۶۱۰۸۹۸	۹.۸
آذربایجان شرقی		۲۰۲۲-	۹.۱	۲۲۱۷۲	۹.۶	۲۲۴۹۰	۹.۷	۲۷۰۵۵	۹.۷	۲۰۰۷۶	۹.۷
آذربایجان غربی		۱۹۹۹۰	۸.۰	۲۰۴۳۱	۷.۸	۲۱۸۳۱	۸.۲	۲۶۰۵۵	۹.۲	۲۰۱۸۱	۹.۲
اردبیل		۱-۰۲۳	۸.۷	۱۰۴۶۰	۸.۹	۱۲۰۴۴	۱-۰۲	۱۷-۰۲۰	۱-۰۴	۱۲۰۴۴	۱-۰۲
اصفهان		۲۶۲۸۶	۸.۷	۲۶۱۵۷	۹.۱	۲۷۰۹۸	۹.۲	۳-۰۹-	۹.۲	۲۷۰۹۸	۹.۲
لام		۲۶۰۷	۵.۶	۲۳۹۵	۸.۹	۲۳۹۵	۵.۱	۲۰۵۰۲	۵.۲	۲۰۱۹	۵.۲
بوشهر		۸-۰۴۵	۶.۸	۵۸۰۳	۷.۸	۵۸۰۳	۸.۷	۲۶۷۲	۸.۷	۲۶۷۲	۸.۷
تهران		۷۸۲۷-	۷.۶	۸۰۵۵-	۸.۲	۸۰۵۵-	۷.۶	۹۴۸۵۹	۸.۷	۹۴۸۵۹	۸.۷
چهارمحال و بختیاری		۵۶۴۲۱	۸.۷	۵۸۹۲	۸.۵	۵۸۹۲	۸.۵	۲۰۰۷۷	۸.۲	۲۰۰۷۷	۸.۲
خراسان		۵۲۵۷۹	۸.۹	۵۸۱۱۲	۹.۳	۵۸۱۱۲	۹.۳	۲۲۴۹۵	۹.۸	۲۲۴۹۵	۹.۸
خوزستان		۵۰۲۸۲	۶.۷	۵۶۸۰	۷.۰	۵۶۸۰	۶.۷	۲۲۴۱۲	۱۱.۶	۲۲۴۱۲	۱۱.۶
زنجان	۰۰	۲۲۹۲	۸.۱	۲۶۹۷	۸.۱	۲۶۹۷	۸.۱	۱-۰۷۹	۱-۰۷۹	۱-۰۷۹	۱-۰۷۹
سمنان		۳۹۷۹	۷.۹	۴۲۹۲	۸.۵	۴۲۹۲	۷.۹	۲۸۱۸۰	۸.۲	۲۸۱۸۰	۸.۲
سیستان و بلوچستان		۲۷-۰۹	۶.۵	۸۲۳۷	۶.۵	۸۲۳۷	۶.۵	۱۰۴۵۹	۸.۲	۱۰۴۵۹	۸.۲
فارس		۲۸۸۶	۷.۶	۳-۰۶۷	۷.۹	۳-۰۶۷	۷.۶	۲۰۰۷۷	۹.۹	۲۰۰۷۷	۹.۹
قزوین		۷۸۲۴	۸.۱	۱-۰۷۲	۹.۲	۱-۰۷۲	۹.۲	۱-۰۷۲	۹.۲	۱-۰۷۲	۹.۲
قم		۷۳۰۲	۸.۶	۷۲۷۷	۸.۶	۷۲۷۷	۸.۶	۹۲۱۲	۹.۲	۹۲۱۲	۹.۲
کردستان		۱-۰۹۷	۸.۱	۱۱۵۷۱	۸.۸	۱۱۵۷۱	۸.۱	۱۲۰۴۶	۹.۲	۱۲۰۴۶	۹.۲
کرمان		۱۵۲۱	۷.۹	۱۶۱۰۰	۸.۵	۱۶۱۰۰	۷.۹	۱-۰۷۹	۱-۰۷۹	۱-۰۷۹	۱-۰۷۹
کرمانشاه		۱۶۲۶۱	۸.۰	۱۶۲۶۱	۸.۰	۱۶۲۶۱	۸.۰	۱۰۰۷۷	۹.۰	۱۰۰۷۷	۹.۰
کهگیلویه و بویراحمد		۲۹۵۶	۸.۶	۳۰۱۲	۸.۲	۳۰۱۲	۸.۶	۲۰۰۷۷	۹.۰	۲۰۰۷۷	۹.۰
گلستان		۹۷-۰۷	۹.۲	۱-۰۶۸	۹.۳	۱-۰۶۸	۹.۲	۱۰۰۷۷	۹.۰	۱۰۰۷۷	۹.۰
کیلان		۲۱۸-۰	۹.۷	۲۲۷-۲	۹.۷	۲۲۷-۲	۹.۷	۲۷۰۹۷	۱۰.۶	۲۷۰۹۷	۱۰.۶
لرستان		۱۱۶۱۳	۷.۲	۱۲۸۱۲	۸.۳	۱۲۸۱۲	۷.۲	۱۰۷۲۰	۹.۵	۱۰۷۲۰	۹.۵
مازندران		۲۲۷۱۷	۹.۱	۲۰۰۶۷	۹.۱	۲۰۰۶۷	۹.۱	۲۱۷۶۷	۱۱.۲	۲۱۷۶۷	۱۱.۲
مرکزی		۱-۰۸۵	۸.۸	۱۱۳۹۱	۹.۱	۱۱۳۹۱	۸.۸	۱۲۹۶۷	۹.۰	۱۲۹۶۷	۹.۰
هرمزگان		۶۹۱-	۹.۵	۷۱۷۹	۹.۶	۷۱۷۹	۹.۵	۱۰۰۷۷	۹.۷	۱۰۰۷۷	۹.۷
همدان		۱۶۶۲۱	۸.۷	۸-۰۷۸	۸.۹	۸-۰۷۸	۸.۷	۱۰۰۷۷	۹.۰	۱۰۰۷۷	۹.۰
برد		۶۸۹۱	۹.۲	۷-۰۸۱	۹.۲	۷-۰۸۱	۹.۲	۹۰۰۸	۱۱.۶	۹۰۰۸	۱۱.۶

جدول ۵: نسبت تعداد ازدواج ها به تعداد طلاق ها در کل کشور در سالهای مختلف بر حسب استان

سال	کل کشور	استان
۱۳۷۹	۱۲۸	۱۲۷
۱۳۷۸	۱۲۵	۱۲۴
۱۳۷۷	۱۲۴	۱۲۳
۱۳۷۶	۱۲۲	۱۲۱
۱۳۷۵	۱۲۰	۱۱۹
۱۳۷۴	۱۱۸	۱۱۷
۱۳۷۳	۱۱۷	۱۱۶
۱۳۷۲	۱۱۶	۱۱۵
۱۳۷۱	۱۱۵	۱۱۴
۱۳۷۰	۱۱۴	۱۱۳
۱۳۶۹	۱۱۳	۱۱۲
۱۳۶۸	۱۱۲	۱۱۱
۱۳۶۷	۱۱۱	۱۱۰
۱۳۶۶	۱۱۰	۱۰۹
۱۳۶۵	۱۰۹	۱۰۸
۱۳۶۴	۱۰۸	۱۰۷
۱۳۶۳	۱۰۷	۱۰۶
۱۳۶۲	۱۰۶	۱۰۵
۱۳۶۱	۱۰۵	۱۰۴
۱۳۶۰	۱۰۴	۱۰۳
۱۳۵۹	۱۰۳	۱۰۲
۱۳۵۸	۱۰۲	۱۰۱
۱۳۵۷	۱۰۱	۱۰۰
۱۳۵۶	۱۰۰	۹۹
۱۳۵۵	۹۹	۹۸
۱۳۵۴	۹۸	۹۷
۱۳۵۳	۹۷	۹۶
۱۳۵۲	۹۶	۹۵
۱۳۵۱	۹۵	۹۴
۱۳۵۰	۹۴	۹۳
۱۳۴۹	۹۳	۹۲
۱۳۴۸	۹۲	۹۱
۱۳۴۷	۹۱	۹۰
۱۳۴۶	۹۰	۸۹
۱۳۴۵	۸۹	۸۸
۱۳۴۴	۸۸	۸۷
۱۳۴۳	۸۷	۸۶
۱۳۴۲	۸۶	۸۵
۱۳۴۱	۸۵	۸۴
۱۳۴۰	۸۴	۸۳
۱۳۳۹	۸۳	۸۲
۱۳۳۸	۸۲	۸۱
۱۳۳۷	۸۱	۸۰
۱۳۳۶	۸۰	۷۹
۱۳۳۵	۷۹	۷۸
۱۳۳۴	۷۸	۷۷
۱۳۳۳	۷۷	۷۶
۱۳۳۲	۷۶	۷۵
۱۳۳۱	۷۵	۷۴
۱۳۳۰	۷۴	۷۳
۱۳۲۹	۷۳	۷۲
۱۳۲۸	۷۲	۷۱
۱۳۲۷	۷۱	۷۰
۱۳۲۶	۷۰	۶۹
۱۳۲۵	۶۹	۶۸
۱۳۲۴	۶۸	۶۷
۱۳۲۳	۶۷	۶۶
۱۳۲۲	۶۶	۶۵
۱۳۲۱	۶۵	۶۴
۱۳۲۰	۶۴	۶۳
۱۳۱۹	۶۳	۶۲
۱۳۱۸	۶۲	۶۱
۱۳۱۷	۶۱	۶۰
۱۳۱۶	۶۰	۵۹
۱۳۱۵	۵۹	۵۸
۱۳۱۴	۵۸	۵۷
۱۳۱۳	۵۷	۵۶
۱۳۱۲	۵۶	۵۵
۱۳۱۱	۵۵	۵۴
۱۳۱۰	۵۴	۵۳
۱۳۰۹	۵۳	۵۲
۱۳۰۸	۵۲	۵۱
۱۳۰۷	۵۱	۵۰
۱۳۰۶	۵۰	۴۹
۱۳۰۵	۴۹	۴۸
۱۳۰۴	۴۸	۴۷
۱۳۰۳	۴۷	۴۶
۱۳۰۲	۴۶	۴۵
۱۳۰۱	۴۵	۴۴
۱۳۰۰	۴۴	۴۳
۱۳۰۹	۴۳	۴۲
۱۳۰۸	۴۲	۴۱
۱۳۰۷	۴۱	۴۰
۱۳۰۶	۴۰	۳۹
۱۳۰۵	۳۹	۳۸
۱۳۰۴	۳۸	۳۷
۱۳۰۳	۳۷	۳۶
۱۳۰۲	۳۶	۳۵
۱۳۰۱	۳۵	۳۴
۱۳۰۰	۳۴	۳۳
۱۳۰۹	۳۳	۳۲
۱۳۰۸	۳۲	۳۱
۱۳۰۷	۳۱	۳۰
۱۳۰۶	۳۰	۲۹
۱۳۰۵	۲۹	۲۸
۱۳۰۴	۲۸	۲۷
۱۳۰۳	۲۷	۲۶
۱۳۰۲	۲۶	۲۵
۱۳۰۱	۲۵	۲۴
۱۳۰۰	۲۴	۲۳
۱۳۰۹	۲۳	۲۲
۱۳۰۸	۲۲	۲۱
۱۳۰۷	۲۱	۲۰
۱۳۰۶	۲۰	۱۹
۱۳۰۵	۱۹	۱۸
۱۳۰۴	۱۸	۱۷
۱۳۰۳	۱۷	۱۶
۱۳۰۲	۱۶	۱۵
۱۳۰۱	۱۵	۱۴
۱۳۰۰	۱۴	۱۳
۱۳۰۹	۱۳	۱۲
۱۳۰۸	۱۲	۱۱
۱۳۰۷	۱۱	۱۰
۱۳۰۶	۱۰	۹
۱۳۰۵	۹	۸
۱۳۰۴	۸	۷
۱۳۰۳	۷	۶
۱۳۰۲	۶	۵
۱۳۰۱	۵	۴
۱۳۰۰	۴	۳
۱۳۰۹	۳	۲
۱۳۰۸	۲	۱
۱۳۰۷	۱	۰

برای کل کشور بوده است. در سال ۱۳۷۹ دامنه تغییرات نرخ ازدواج به استثناء دو استان سیستان و بلوچستان و ۱۱۹ ایلام در محدوده ۸,۷ تا ۱۲,۶ در هزار در نوسان بوده است و استانهای یزد، مازندران و خراسان به ترتیب با ۱۲,۶ و ۱۲,۱ و ۱۱,۹ در هزار بالاترین نرخ های ازدواج را به ثبت رسانده اند. طی همین سال نرخ خام ازدواج کل کشور بر مبنای آمارهای ارسالی در حدود $\frac{1}{3}$ در هزار بوده است.

با توجه به نکات فوق در مراجعه به جدول شماره ۵ که نسبت تعداد ازدواج ها به طلاق ها را بر حسب سال و استان ارائه نموده است. ملاحظه می شود که این نسبت در حدود ۱۲ برابر، قرار داشته است، با یک استثناء که مربوط به سال ۱۳۷۲ است و نسبت ازدواج به طلاق به رقم $\frac{15}{8}$ برابر بالغ شده است. بعبارت دیگر در قبال هر ۱۰ طلاق به ثبت رسیده در سال ۱۳۷۲ حدود ۱۵۸ ازدواج ثبت شده است. نسبت مذکور در سال ۱۳۷۹ به ۱۲۰ ازدواج در قبال ۱۰ طلاق محدود شده است. علی ایحال نسبت ازدواج به طلاق بر اساس مندرجات جدول شماره ۵ بر حسب سال و استان از نوسان قابل توجهی برخوردار است واز $\frac{6}{1}$ تا $\frac{4}{3}$ نوسان داشته است. بعبارت دیگر در حالیکه در استان تهران در سال ۱۳۷۹ بازه هر ۱۰ طلاق ۶۱ ازدواج به ثبت رسیده است در استان چهار محال بختیاری در سال ۱۳۷۴ بازه هر ۱۰ طلاق حدود ۴۶۲ ازدواج ثبت شده است.

شاخص لاس پیرز (Lasspyres index)

اگر خواسته باشیم نوسان کمیت یک متغیر را در مدت زمانی معینی اندازه گیری نموده و شاخص مربوط به تغییرات آنرا بدست آوریم می توان از شاخص مقداری لاس پیرز استفاده کنیم شاخص های مشابه توسط پاشه (Paasche) و فیشر (Fisher) و والاش (Walash) دیگران نیز ارائه شده است که در اینجا به همین شاخص لاس پیرز اکتفاء می شود.

فرمول محاسبه شاخص لاس پیرز در بیان ریاضی بصورت زیر است:

$$Q_L = \frac{\sum p_0 q_n}{\sum p_0 q_0} \times k$$

از مشخصات این شاخص می‌توان به مواردی چون موزون بودن، نشان دادن تغییرات زمانی یا مکانی و گستردگی کاربرد اشاره کرد. در هر حال در محاسبه شاخص مقدار، تعداد ازدواج‌ها و طلاق‌ها نتایج محاسباتی سنتوتی به ترتیب زیر بوده است:

(همچین رجوع بیشود به جداول شماره ۲ و ۴ و نیز نمودار شماره (۱))

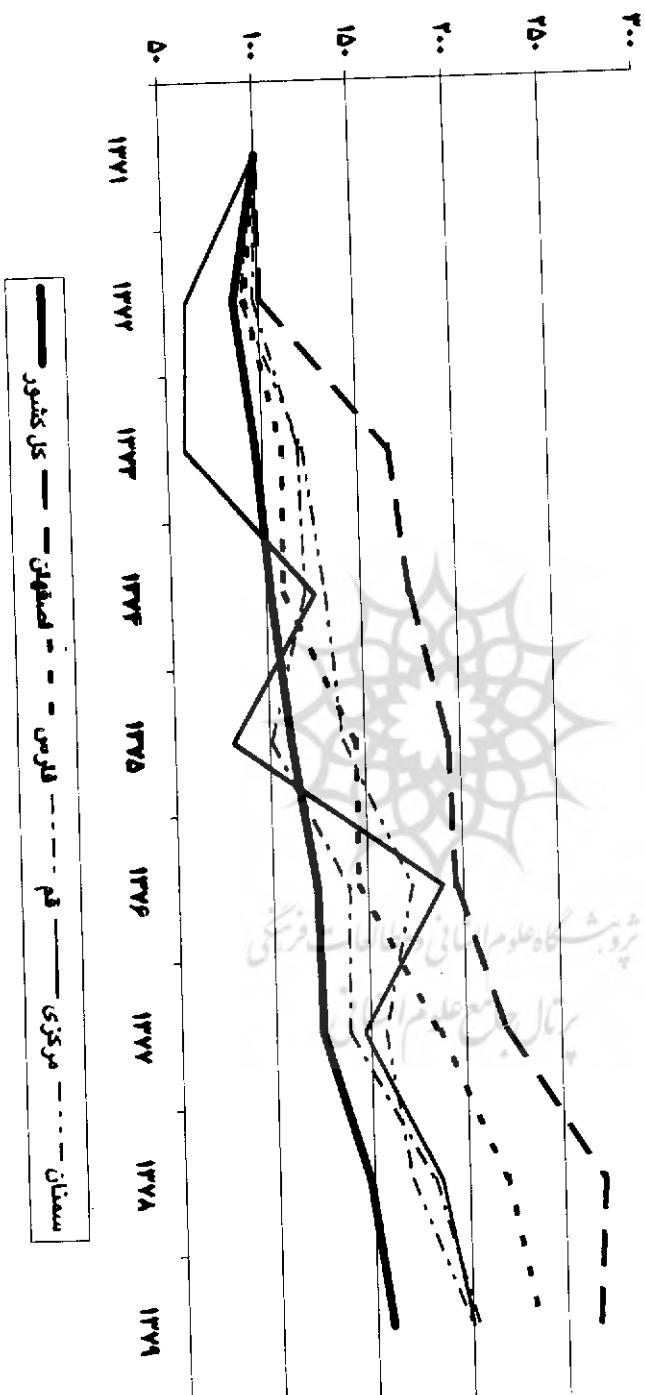
سال	۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۷	۱۳۷۶	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۳	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰
ازدواج	۱۰۲/۰	۱۰۰/۰	۱۰۹/۷	۱۰۷/۴	۱۰۷/۴	۱۰۹/۶	۱۱۲/۴	۱۱۲/۱	۱۲۱/۱	۱۲۰/۸
طلاق	۱۵۸/۳	۱۴۷/۷	۸۶/۳	۹۶/۲	۱۰۲/۲	۱۱۱/۳	۱۲۲/۰	۱۲۴/۷	۱۴۷/۷	۱۰۰/۰

ملحوظه می‌شود که شاخص تغییرات تعداد طلاق در فاصله سالهای ۱۳۷۹ تا ۱۳۷۱ یعنی ۹ سال، بیش از ۵۸ درصد افزایش داشته است و با کمال تعجب این افزایش در سالهای ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ با جهش رو برو بوده است، در حالیکه در سال ۱۳۷۲ شاخص تغییرات طلاق نسبت به سال پایه (۱۳۷۱) حدود ۱۶ درصد کاهش نشان می‌دهد و حتی در سال ۱۳۷۳ نیز وضعیت طلاق به حد سال ۱۳۷۱ باز نگشته است. تغییرات طلاق در سالهای ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ وضعيت نیازمند تأمل و بررسی است و در صورت دسترسی به علل و عوامل مؤثر می‌توان با اتخاذ روش‌های مناسب از تداوم روند فعلی جلوگیری نمود.

ارقام فوق نشان میدهد که شاخص ازدواج با روندی نزدیک به طلاق در تغییر بوده است و از حدود ۱۰۰ در سال پایه (۱۳۷۱) به رقم ۱۵۲ در سال ۱۳۷۹ رسیده است که حاکی از ۵۳ درصد افزایش طی مدت مورد بررسی است. بررسی نمودار تغییرات توان دور رویداد نشان میدهد که در سال ۱۳۷۲ شاخص تغییرات طلاق از شاخص تغییرات ازدواج فاصله قابل ملاحظه ای پیدا کرده است (۸۶/۳ درصد در قبال ۱۰۹/۷ درصد). ولی شواهدی از انجام بررسی همزمان بدست نیامد تا در مورد علت تقلیل طلاق در سال مذکور و شناخت عوامل مؤثر قرینه ای بدست آید.

نمودار ۲:

شاخص تغیرات طلاق در بین اسنان رده اول در سال ۱۳۷۹ و کل کشور بر حسب سال

پس از سال مذکور روند تغییرات شاخص های ازدواج و طلاق به گونه ای بوده است که این دورا به یکدیگر نزدیک ساخته است . ولی در سالهای اخیر روند تغییرات طلاق از ازدواج پیشی گرفته است. تحول اخیر در روند تغییرات طلاق نشان میدهد که سرعت انحلال خانواده ها و از هم فروپاشی آنها بعنوان هسته های اصلی اجتماع، فرایند تشکیل خانواده را در برخی از مناطق بطور نگران کننده ای تحت تاثیر قرارداده است و حتی جای طرح این سؤال وجود دارد که آیا در آینده نزدیک افزایش طلاق ها به گونه ای خواهد بود که از نظر کمی هم به یک چالش جدی اجتماعی در مقابل تشکیل خانواده تبدیل شود یا نه ؟ در هر حال بررسی علل و عوامل مؤثر بر طلاق در استانهای تهران ، اصفهان ، شیراز ، قم، کرمانشاه اکیدا توصیه می شود، تا در اسرع وقت نسبت به شناخت علل و عوامل و توقف روند تغییرات فعلی طلاق در آنها اقدام گردد پیش از اینکه شیوع طلاق به یک بیماری وارداتی عمومی در کشور تبدیل گردد.

در نمودار شماره ۲ که بر مبنای جداول شماره ۲ و ۴ رسم شده است وضع تغییرات ازدواج و طلاق بصورت هندسی بیان شده است.

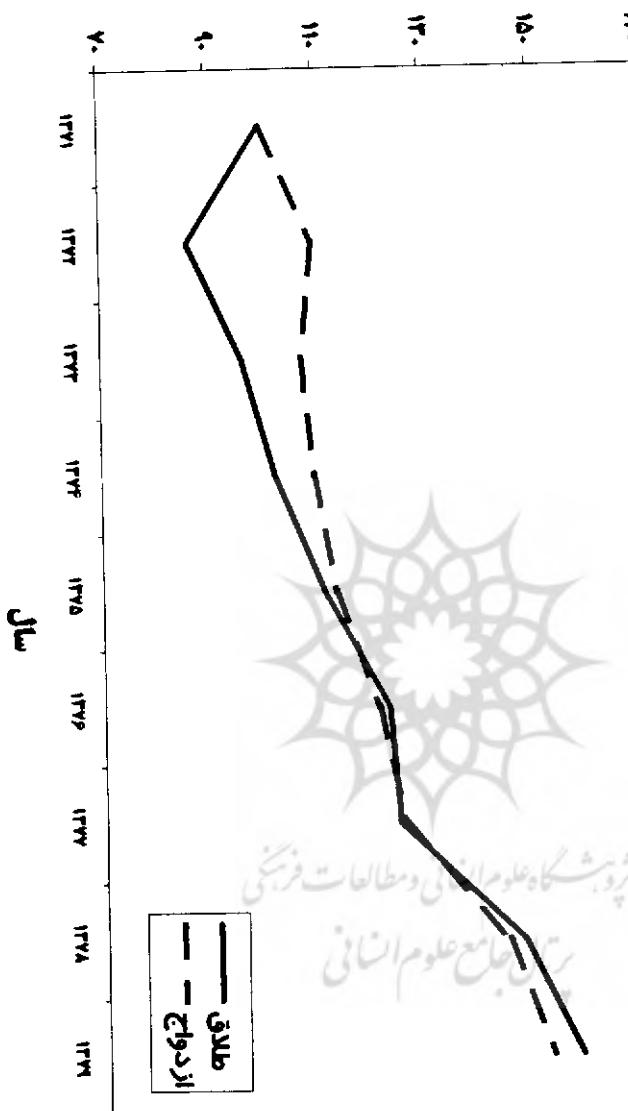
نوسان استانی در شاخص طلاق

روند تحولات طلاق در دوره مورد مطالعه در بین استانهای کشور با تفاوت قابل ملاحظه رو برو بوده است، بنحویکه در سال ۱۳۷۹ شاخص تغییرات طلاق نسبت به سال پایه (۱۳۷۱) از ۹۲/۴ درصد در استان آذربایجان شرقی، تا ۲۶۷/۱ درصد، در استان اصفهان، در نوسان بوده است. تغییرات شاخص طلاق در ۱۶ استان کشور از میانگین کل پائین تر بوده است. ثبات نسبی تعداد طلاق در استان آذربایجان شرقی در فاصله سالهای ۱۳۷۱ و ۱۳۷۸ و کاهش آن در تعدادی از سالهای دوره مورد بررسی یک زمینه جالب توجه است. همچنین کاهش تعداد و شاخص طلاق در استان چهار محال بختیاری و نیز ثبات آن در کردستان جلب توجه می نماید.

نمودار ۳:

شاخص تعداد ازدواج ها و طلاق های ثبت شده در کشور در سالهای مختلف

$۱۳۷۱ = ۱۰۰$

در تعدادی از استانها مانند اصفهان ، فارس ، سمنان و مرکزی شاخص تغییرات طلاق در حدود ۱۰۰ درصد یا بیشتر در دوره مورد بررسی افزایش داشته است . استان اصفهان با افزایش ۲۶۷ درصدی در شاخص طلاقهای ثبت شده شاهد بالاترین افزایش در کمیت آن بوده است. این افزایش سریع شاخص در استانهای چهارگانه مذکور و بویژه استانهای اصفهان و فارس که بمراتب فراتر از تغییرات سالانه جمعیت است و نرخ رشد متوسطی در حدود ۱۰ درصد در سال یا بیشتر را نشان میدهد از هر حیث قابل بررسی است. وضعیت استان اصفهان با توجه به زمینه بالاتر مذهبی استان، بویژه جلب توجه می کند و چنین بنظر می رسد که افزایش نرخ طلاق در استان های فارس و اصفهان احتمالا در آینده نیز تداوم خواهد داشت . در جوار دو استان یاد شده افزایش شاخص در استانهای مرکزی و سمنان و رسیدن آن به حدود ۲۰۰ درصد طی ۹ سال مورد بررسی نیز با توجه به ابرشهر نبودن شهرهای مرکزی این دو استان و بویژه استان سمنان موجب شکفتی است . اضافه شود که نرخ طلاق در استان سمنان هنوز هم از میانگین کل کشور پائین تر است (۵/۶۲ در مقابل ۸/۵۴ در ده هزار) ولی قرینه تداوم افزایش سریع نرخ طلاق این دو استان، در آینده نزدیک وجود دارد.

قابل ذکر است که در قبل تحولات شاخص طلاق در چهار استان یادشده، رقم شاخص ازدواج دو استان جنوبی کشور یعنی استانهای هرمزگان و کهکیلویه و بویر احمد به ترتیب با ۲۷۲/۲ و ۲۱۷/۶ درصد از مرز ۲۰۰ درصد تجاوز کرده و طی مدت بررسی بیش از صد درصد افزایش نشان داده اند. ولی دامنه نوسان شاخص ازدواج در بین استانهای کشور کمتر از طلاق است، دامنه این شاخص از ۱۱۹,۴ و در استان کردستان تا ۲۷۲,۲ در استان هرمزگان نوسان یافته است. یک وجہ تمایز بین شاخص ازدواج و شاخص طلاق در سطح استانی مربوط است به روند سعودی شاخص ازدواج در اکثر استانهای کشور، در حالیکه درمورد طلاق وضع بگونه ایست که نمی توان از سیر سعودی در اکثر استانها ذکری به میان آورد.

به عبارت دیگر مرور ارقام جداول شماره ۳ و ۴ نشان میدهد که در اکثر استانها شاخص ازدواج در اکثر سالهای دوره مورد مطالعه سیر صعودی خود را طی کرده است ولی شاخص طلاق با صعود و نزول همراه بوده است و در تعدادی از سالهای دوره مورد بررسی با ارقام کمتر از ۱۰۰ درصد یعنی سال پایه روبرو هستیم (رجوع شود به ارقام استانهای آذربایجان شرقی، غربی، اردبیل، ایلام، بوشهر، چهارمحال ...).

نوسان ماهانه طلاق

ممکن است روش های استانداردی برای استنباط و درک نوسانات فصلی و ادواری طلاق بکار برد و همچنین امکان دستیابی به نوسانات تصادفی نیز با این روش ها وجود دارد. علاوه براین برخی از صاحبنظران جمعیت شناس معتقدند ازدواج با ادوار فعالیت ها و شرائط اقتصادی - اجتماعی همبستگی مستقیم دارد.

نرخ های ازدواج و طلاق غالباً بر مبنای آمار ماهانه محاسبه می شوند، در نتیجه میتوان نوسانات ماهانه و فصلی این دو رویداد را مشخص نمود. عواملی چون مذهب و عادات و رسوم، شرائط اقلیمی، زمان برداشت محصولات کشاورزی و سایر خصوصیات ملی و منطقه ای در انتخاب ماه های ازدواج مؤثرند و معمولاً ثبت ازدواج در این ماه ها مورد استقبال عموم قرارندازد. همچنین می دانیم که مثلاً ماه شعبان و رجب در انتخاب ماه ازدواج از مقبولیت بیشتری برخوردارند. علاوه بر این کشاورزان کشور غالباً بطور سنتی پس از برداشت محصول کشاورزی خود که بمعنی پایان کار سالانه و دستیابی به ثمره تلاش کشاورز هم می باشد نسبت به انتخاب همسر اقدام می کنند و فصول تراکم کار از نظر جامعه روستائی برای انتخاب زمان عقد ازدواج مورد استقبال نیست. در مورد طلاق نیز غالباً مقاطع زمانی خاصی که توأم با مراسم جشن هاست و برای خانواده ها با صرف هزینه قابل ملاحظه همراه است (مانند شب عید) می تواند در بروز اختلافات خانوادگی یا تشدید آن تا مرحله انحلال نکاح مؤثر باشد.

در جداول شماره ۱-۶ تا ۶-۴ و نمودارهای شماره ۴ و ۵ توزیع استانی ازدواج ها بر حسب ماه ارائه شده است. مرور این جداول حاکی از نوسان قابل ملاحظه تعداد ازدواج های ماهانه است. بعنوان مثال در سال ۱۳۷۹ تعداد کل ازدواج های کل کشور از ۲۲۷۷۲۲ رویداد در ماه خرداد تا ۷۱۰۷۹ رویداد در ماه اردیبهشت در نوسان بوده است. و ماههای خرداد و تیر و دی شاهد ثبت کمترین تعداد رویداد ازدواج بوده است. با مراجعه به تقویم سال ۱۳۷۹ ملاحظه میشود که ماه اردیبهشت از ۱۵ محرم آغاز شده و در ۱۵ صفر خاتمه یافته است و ماه خرداد از ۱۶ صفر آغاز شده و در ۱۷ ربیع الاول خاتمه یافته است. بنابراین بالابودن تعداد ازدواجها در ماه اردیبهشت و پائین بودن آن در ماه خرداد می تواند با تراکم کار کشاورزی در ماه خرداد و عدم آغاز برداشت محصول در ماه اردیبهشت یا فراغت کشاورزان و کارکنان مشاغل ذیربطر در اکثر مناطق کشور همزمان بوده و همبستگی داشته باشد.

بعبارت دیگر ماه خرداد از ماههای نیست که انتخاب آن بعنوان ماه ازدواج با استقبال روبرو شده باشد. این وضعیت در مورد هر ۴ سال مورد بررسی مصدق دارد و نشان میدهد که مردم از انتخاب ماه خرداد بعنوان ماه انتخاب همسر حتی المقدور اجتناب می کنند. ولی افزایش تعداد ازدواج ها و قرارگرفتن آن در ماه اردیبهشت سال ۱۳۷۹ که تقریبا از نیمه دوم محرم تا نیمه اول صفر طول کشیده است یک نتیجه غیرمنتظره است و نشان میدهد که ماه های هجری قمری تاثیر قابل ملاحظه ای در انتخاب ماه همسر گزینی ندارند یا لاقل تاثیر منفی آنها بسیار کمتر از حد انتظار است. هر چند که از نظر مذهبی محدودیتی برای انتخاب زمان ازدواج لحاظ نشده است ولی این وضعیت با طبیعت برگزاری مراسم سوگواری سازگاری ندارد.

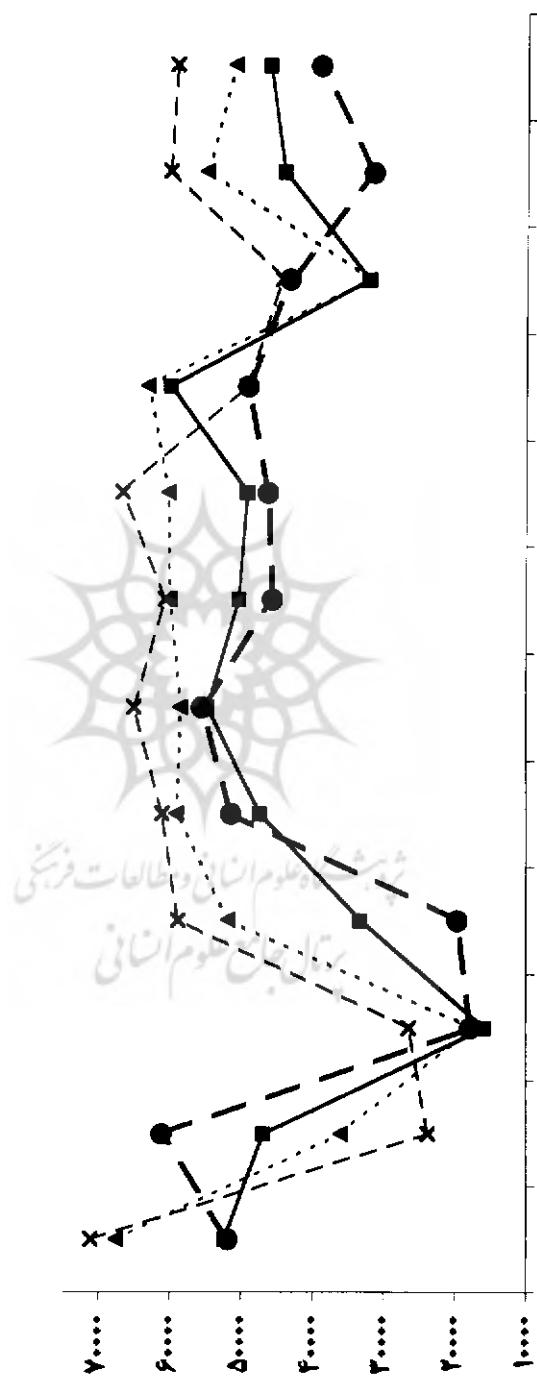
ماه دیگری که با کاهش ازدواج ها روبرو است ماه دی است . این ماه در سال ۱۳۷۹ از ۲۴ ماه رمضان آغاز و در ۲۴ شوال خاتمه یافته است. بنابراین قاعدهاً ماه رمضان در

کاهش تعداد ازدواج های آن کم تاثیر است . پس باید دلیل دیگری که احتمالاً با فعالیت های اقتصادی جامعه مرتبط است در کاهش تعداد ازدواج های این ماه مؤثر بوده باشد. یک گزینه محتمل فعالیت چشمگیر بخش های تولیدی شهری در ماه مذکور بمنظور پاسخگوئی به تأمین احتیاجات و کالاهای مورد نیاز مردم در ماه های آخر سال و خرید شب عید می تواند باشد . گزینه دیگر ممکن است که با شرائط اقلیمی یعنی آغاز چله بزرگ زمستان مرتبط باشد. بدیهی است که شرائط اقلیمی نامناسب برای اکثر روستائیان مناطق معتدل و سردسیر از نظر عبور و مرور دشواریهای ایجاد می نماید و چون اکثر دفاتر استناد رسمی در شهرها مستقر هستند پس روستائیان برای ثبت رویداد ازدواج باید به شهرها مراجعه نمایند و اگر شرائط اقلیمی، دشواریهای جدی در این زمینه ایجاد ننماید ممکن است که عقد ازدواج به تأخیر افتد. ولی قطعاً بررسی علمی لازم است تا در مورد کاهش تعداد ازدواج ها در این ماه به یک نتیجه قطعی دست یافت . جالب توجه است که نتایج فوق تقریباً در همه ماههای چهار سال مورد بررسی کم و بیش تکرار شده است و همچنانکه نمودارهای شماره ۴ و ۵ نشان میدهد افت ازدواج در ماههای خرداد و دی یک پدیده ثبت شده در ثبت رویداد است.

در مورد طلاق وضع به گونه ای متفاوت مطرح شده است. با مراجعه به جداول ۱-۷ تا ۷-۴ و نمودار شماره ۶ و ۷ ملاحظه میشود که کمترین تعداد طلاق ها مربوط به ماه فروردین و بیشترین تعداد طلاق ها مربوط به اسفند است . آیا کاهش تعداد طلاق ها در ماه فروردین با تعطیلات نوروزی مرتبط است یا قرینه دیگری باید در این زمینه جستجو گردد؟ همچنین آیا می توان استنباط نمود که افزایش تعداد طلاق در ماه های بهمن و اسفند و مهر با هزینه های قابل پیش بینی خانواره در این ماه ها و مسائل اقتصادی در ارتباط است؟ با وجود افت دامنه نوسان ماهانه در مورد طلاق باز هم می توان به کاهش تعداد طلاق در ماه های دی اشاره نمود.

۱۳۷۹ - ✕ - ۱۳۷۸ - ▲ - ۱۳۷۷ - ■ - ۱۳۷۶ - ●

سندد همن دی ادر آبان مهر شهریور مرداد تیر خرداد اردیبهشت فروردین

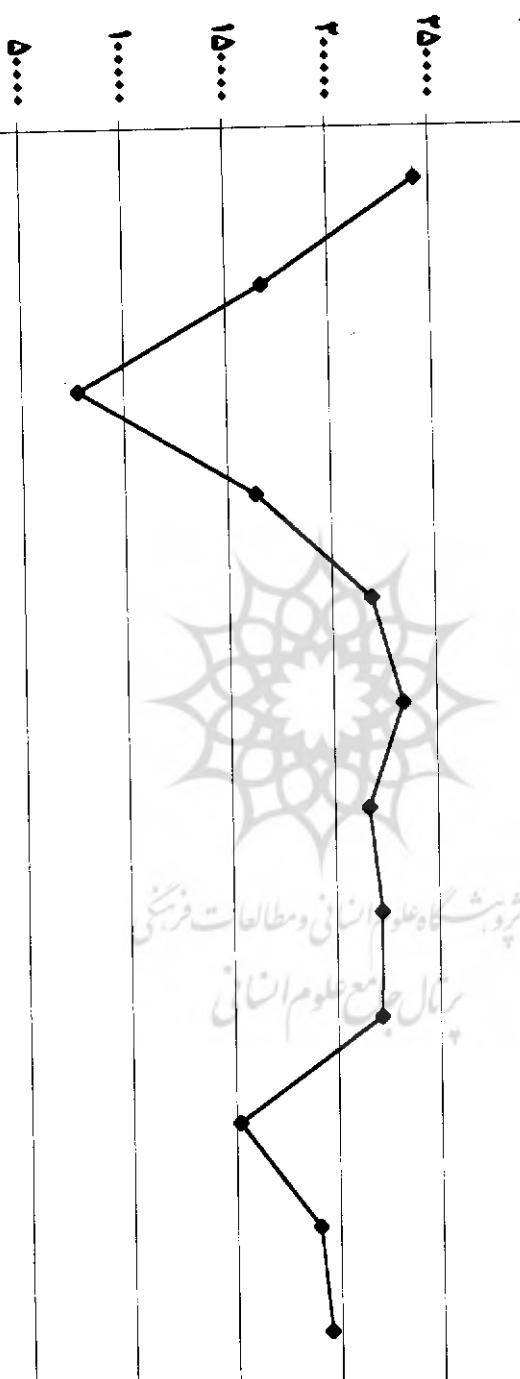

نمودار ۴ :

نوسان تعداد ازدواج های ثبت شده در طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۹ بر حسب ماه

نمودار ۸ :

متغیرهای تعداد کل ازدواج های ثبت شده از سال ۷۶ تا ۷۹ به ترتیب ماه

این نکته با توجه به کاهش تعداد ازدواج‌ها در ماه مذکور زمینه مناسبی برای مطالعه تاثیر عامل زمان ایجاد می‌نماید. علاوه بر این نمودارهای شماره ۶ و ۷ نشان میدهد که ماه تیر نیز از نظر طلاق ماه مناسبی نمی‌باشد و زوجین برای جدائی در این ماه رغبت نشان نمی‌دهند. چرا در این ماه طلاق یک ماه مناسب نیست و چرا در این ماه طلاق کمتر به ثبت می‌رسد؟

اگر توجه داشته باشیم قبل از مورد کاهش ازدواج در ماه خرداد بحث شد آیا تقارنی بین علت افت طلاق در این ماه و افت ازدواج در خرداد وجود دارد؟ خوشبختانه نمودارهای مذکور می‌توانند در این زمینه هم قرینه‌ای فراهم سازند و مرور این نمودارها نشان میدهد که افت طلاق در ماه خرداد نیز در همان ابعاد ماه تیر مطرح می‌باشد. بعبارت دیگر می‌توان احتمال وجود هماهنگی بین عوامل مؤثر بر کاهش ازدواج در ماه‌های اول تابستان و کاهش طلاق در همین دوره را بطور ضمنی تائید نمود. در مورد نوسان ماهانه ازدواج‌ها رجوع شود به نمودارهای شماره ۴ و ۵.

نمودار ۸ :

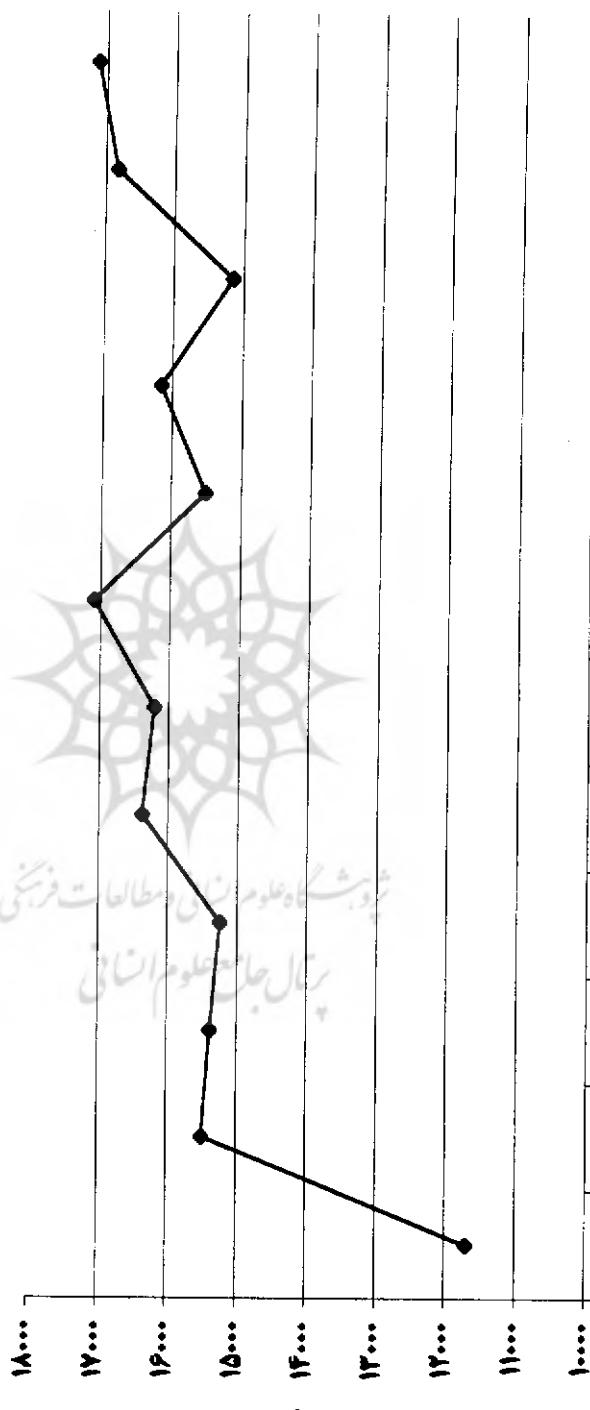
نوسان تعداد طلاق های ثبت شده در طی سالهای ۷۶ تا ۷۹ ایر حسب ماه

اسفند یعنی دی آذر ایام مهر شهریور مرداد شهریور خرداد اردیبهشت فروردین

نمودار ۷:

متوجه چهار ساله تعداد کل طلاق های ثبت شده از سال ۶۷ تا ۷۱ به ترتیب ماه

جدول ۱-۹- ازدواج ثبت شده بر حسب ماههای سال یه تفکیک استان در سال ۱۳۷۶

جدول ۲-۶- ازدواج ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۷

جدول ۳-۴- ازدواج ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۸

جدول ۴-۶- ازدواج ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۹

استان	شهر	میهن	دی	آذر	دیان	مهر	شهریور	مرداد	شهر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	جمع	سلطان
آذربایجان غربی	تاریخ	۲۱۱۲	۲۰۳۰	۲۰۴۹	۲۰۵۸	۲۰۶۹	۲۱۱۳	۲۱۲۴	۲۱۲۷	۱۹۱۰	۹۹۷	۲۰۲۶	۳۰۵۷	آذربایجان غربی
آذربایجان غربی	تاریخ	۲۱۱۲	۲۰۳۰	۲۰۴۹	۲۰۵۸	۲۰۶۹	۲۱۱۳	۲۱۲۴	۲۱۲۷	۱۹۱۰	۱۳۱۰	۲۰۲۳	۲۰۱۰	آذربایجان غربی
اردبیل	تاریخ	۱۰۸۸	۱۱۱۲	۱۰۸۸	۱۰۸۸	۱۰۸۸	۱۰۸۸	۱۰۸۸	۱۰۸۸	۱۰۷۷	۲۷	۱۰۱۲	۱۰۵۷	اردبیل
اصفهان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۵	۱۳۲۴	۱۰۲۲	۱۰۳۷	اصفهان
ایلام	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۷	۸۷	۱۰۲۵	۱۰۱۹	ایلام
بوشهر	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۹	۱۱۳۷	۱۰۲۸	۱۰۳۷	بوشهر
تهران	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	تهران
چهارمحال و بختیاری	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۲	۱۰۲۲	۱۰۲۷	چهارمحال و بختیاری
خراسان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	خراسان
خوزستان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	خوزستان
زنجان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	زنجان
سمنان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	سمنان
سیستان و بلوچستان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	سیستان و بلوچستان
فارس	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	فارس
قزوین	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	قزوین
قم	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	قم
کرمانشاه	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	کرمانشاه
کوهدیله و بویراحمد	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	کوهدیله و بویراحمد
گلستان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	گلستان
گیلان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	گیلان
لرستان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	لرستان
مازندران	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	مازندران
مرکزی	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	مرکزی
هرمزگان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	هرمزگان
همدان	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	همدان
یزد	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	یزد
جه	تاریخ	۱۰۸۰	۱۱۱۲	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۸۰	۱۰۷۸	۱۰۲۰	۱۰۲۰	۱۰۲۰	جه

جدول ۱-۷-۲. طلاق ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۸

۷-۲- ازدواج ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۹

جدول ۷-۳ - طلاق ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۸

جدول ۴-۷- طلاق ثبت شده بر حسب ماههای سال به تفکیک استان در سال ۱۳۷۶

خلاصه بررسی :

تفییرات روزافزون طلاق بعنوان یک رویداد حیاتی مهم و اثر گذار در جامعه و تداوم حیات خانواده ها به یک فرایند قابل تامل تبدیل شده است و این نگرانی را تقویت می کند که تداوم مسیر فعلی زندگی موجب تشدید فروپاشی خانواده ها خواهد شد.

- تحولات طلاق نیازمند بررسی ویژه است و می باید در این زمینه اقدام شایسته ای بعمل آید و حتی بررسی مداوم آن در شرائط فعلی قابل توصیه است.

- اقلام اطلاعاتی و آماری گردآوری شده تکافوی احتیاجات اجتماعی در این زمینه را نمیدهد و می

باید برای گردآوری اطلاعات تکمیلی اقدام شود.

- ساماندهی آمارهای طلاق از ضرورت هاست و بدون این امر امکان استنباط علمی و قابل اعتماد با اختلال رویرو خواهد بود.

- وجود نوسانات فصلی در ازدواج و طلاق مشهود است و عموماً ماه فروردین شاهد ثبت کمترین تعداد طلاق است.

- بالابودن نرخ طلاق در تهران بدایل متعدد از جمله حجم قابل ملاحظه جمعیتی استان ، مرکزیت

تهران و تعقیب الگوی رفتاری آن توسط ساکنین سایر استانها نیازمند بررسی جداگانه است.

- افزایش شاخص طلاق در استانها ای اصفهان ، شیراز و قم حائز اهمیت است . این استانها بسرعت در حال کم کردن فاصله خود با تهران هستند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی